

**Cech kovářů, kolářů a bednářů
Horšovský Týn
1541–1828**

Inventář

EL NAD č.: 1510
AP č.: 378

Radka Kinkorová
Horšovský Týn 2012

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archivního fondu	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu.....	5
III. Archivní charakteristika archivního fondu.....	5
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	6
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky	7
Seznam použitých pramenů a literatury.....	8
Inventární seznam.....	9

I. Vývoj původce archivního fondu

Počátky cechovního systému v českých zemích úzce souvisejí s rozkvětem řemesel a výroby v rozvíjejících se městech. Řemeslníci stejného nebo podobného oboru se záhy začali sdružovat do bratrstev, která kromě vlastních ekonomických zájmů plnila rovněž důležitou korporativní roli v otázce sociální. Cechovní organizace měly svoji pevně zakotvenou podobu. V čele cechů stál cechmistr nebo cechmistři (cechovní starší), kteří dbali, aby se cechy řídily řádem stanoveným v cechovních statutech neboli artikulech, zahrnujících pravidla pro provozování řemesla, výuku řemeslnického dorostu a rovněž zásady dobrých mravů. Zpočátku byl cechovní systém přínosem pro rozkvět řemesel, později však nepružná pravidla jednotlivé řemeslníky příliš svazovala, výrobu unifikovala a neumožňovala řemeslo rozvíjet a inovovat. Přežilý cechovní systém byl zrušen Živnostenským řádem v roce 1860.

V menších městech nevytvářela některá málo rozšířená a specializovaná řemesla své samostatné cechy, ale postupně se slučovala v jednom cechovním sdružení s jinými, mnohdy ani ne příbuznými, řemeslními obory.

Jeden z horšovskotýnských cechů, v němž se sdružovali řemeslníci vícera řemesel, představoval cech kovářů, kolářů, bednářů a dalších řemesel, jenž vyvíjel svoji činnost nejpozději od 16. století do zrušení cechů v roce 1860. V průběhu trvání této cechovní organizace se měnilo složení v něm zastoupených řemesel. Nejstarší v originále dochovaná statuta ze září 1541 (i. č. 1, L1) hovoří o cechu, v němž jsou společně organizováni kováři, koláři, zámečníci, nožíři a bečváři. Potvrzení těchto statut Janem mladším Popelem z Lobkovic a na Horšovském Týně z prosince 1542 (i. č. 2, L2) výčet řemesel navíc rozšiřuje ještě o zástupce mečírů, řemesla velmi blízkého k nožířství. Janův syn Vilém Popel starší z Lobkovic opětovně potvrzuje cechovní artikule v roce 1590 (i. č. 3, L3) a mezi řemesly spolenými v cechu uvádí nádavkem ostružníky a ručnickáře (výrobci ostruh a ručnic).

Kovodělná řemesla se obvykle vzájemně sdružovala a do kovářského cechu tradičně přistupovali koláři, protože jejich práce se s kovářskou přirozeně doplňovala: koláři zhotovili vůz, jenž kováři okovali. Kováři měli dokonce úředně stanovenou povinnost vozy okovat, ale sami nesměli vozy překupovat ani s nimi jinak obchodovat.¹ Sdružený cech kovářů a kolářů je znám z domažlického okresu rovněž z Hostouně, ze Kdyně a z Domažlic. Koláři vyráběli a opravovali, jak již jejich pojmenování napovídá, kola do trakařů, kočárů i těžkých formanských vozů, ale i kompletně vozy samé, k tomu zvládli i výrobu řady dřevěných nástrojů (hrábě, lopaty), násad a také saní. Výrobou ze dřeva se zabývali i další řemeslníci sdružení ve společném cechu – bednáři (Binder). Ti obvykle vyráběli běžné dřevěné většinou kuchyňské nádoby (bečky, škopky, dřezy, džbery, putny, konve, necky, štoudve) z bílého čili měkkého dřeva. Bečváři (Böttcher, Schwarzbunder) zhotovovali bečvy, tj. sudy a kádě z dubového nebo jiného tvrdého dřeva podle míry, pečlivě je smolili a cejchovali. Velikosti měrných nádob, např. věrtele, podléhaly úřednímu přeměrování.² V případě horšovskotýnského cechu jsou ve starších písemnostech (ve statutech, v pamětní knize) uváděni bečváři (a to panští a obecní),³ ale ve spisech 18. a 19. století jsou důsledně jmenováni bednáři (Binder). Vzhledem k těsné příbuznosti obou řemeslních oborů a dokonce pozdějšímu splynutí obou řemesel lze předpokládat, že horšovskotýnští řemeslníci zhotovovali jak bednářské, tak bečvářské výrobky.⁴ Kováři se věnovali zpracování železa a jejich práce byla nazývána buď bílým kovářským dílem, které představovalo výrobu různého

¹ WINTER, Zikmund. *Řemeslnictvo a živnosti XVI. věku v Čechách*. Praha, 1909, s. 565.

² Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně (dále SOKA Domažlice). Archiv města Horšovský Týn (dále AM H. Týn), Liber memorabilium civitatis Tyn-Horssoviensis 1539–1768, fol. 77 b.

³ Tamtéž.

⁴ JÁSEK, Jaroslav. Bečváři nebo bednáři. *Heraldická ročenka* 1994, s. 111–116.

železného zboží, anebo černým kovářským dílem, jež spočívalo v kování koní a vozů. Podkova se, coby nejcharakterističtější kovářský výrobek, dostala do cechovní symboliky kovářského řemesla. Kromě toho kováři zhotovovali nejrůznější řemeslnické a zemědělské nástroje a potřeby: sekery, kladiva, kleště, pily, motyky, lopaty, radlice, kosa, ale také kovové nádoby (rendlíky, pánve).

Všeobecně se jemnější nebo drobnější výrobou zabývali zámečníci. Malostranský zámečnický řád přiřazoval k zámečnické výrobě v 16. století zámky, klíče, ručnice, panty, kliky, hevery, velké hodiny i pušky.⁵ K nejstarším zmínkám o konkrétně vykonané zámečnické práci v Horšovském Týně patří poznamenání v pamětní knize o výrobě dvojích železných dveří i s klíči v roce 1563,⁶ o kovářské práci se hovoří např. v souvislosti s čepy na brány apod.⁷ Úzce specializované kovodělné řemeslníky představovali nožíři, mečíři, ručnickáři, klempíři a konvaři.⁸ Přítomnost všech těchto řemesel v Horšovském Týně je zpravidla uváděna v souvislosti s funkcí města coby centra panství a s výstavbou, údržbou a posléze opravou zámku.⁹ Tito specialisté se později od původního horšovskotýnského sdruženého cechu bednářů a kovodělných řemesel odštěpili a přistoupili ke společnému cechu, který pak sestával z truhlářů, zámečníků, sklenářů, pasířů, klempířů, soustružníků, hrnčírů, hodinářů a zástupců dalších řemesel. Kdy se zámečníci a ostatní uvedená kovodělná řemesla oddělila od původního cechu, není zatím známo. Avšak v 18. století jsou již zámečníci běžně jmenováni ve společném cechu s truhláři a sklenáři. V archivním fondu Archiv města Horšovský Týn se dochoval otisk pečeti cechu kovářů, kolářů a bednářů v Horšovském Týně, v jejímž opisu se u označení cechu vyskytuje letopočet 1678.¹⁰ Může se samozřejmě jednat o datum vyhotovení pečeti, ale v úvahu také připadá, že letopočet označuje důležité datum vztahující se k činnosti cechu, jenž se v období 18. a 19. století vždy označuje jako cech kovářů, kolářů a bednářů.

Na počátku 19. století patřili k cechu rovněž specializovaní hřebíkaři.¹¹ Před rozpuštěním cechů v českých zemích sdružoval horšovskotýnský cech tři kováře, dva koláře, šest bednářů a jednoho hřebíkaře.¹² Přitom v roce 1852 měl uvedený cech kovářů, kolářů a bednářů 22 členů a majetek 60 zlatých, takže patřil ke středně zaopatřeným cechům v Horšovském Týně.¹³

Cech měl svoji samosprávu, ale současně byl podřízen městské správě. Cechmistr nebo cechmistrů bývali voleni na cechovních shromážděních a potvrzováni městskou radou, které skládali přísahu.¹⁴ Tito volení představitelé cechu také zpravidla spravovali cechovní pokladnici, obsahující cechovní jmění, cechovní dokumenty a nařízení, která musela být

⁵ JANOTKA, Miroslav – LINHART, Karel. *Řemesla našich předků*. Nakladatelství Svoboda : Praha 1987, s. 25.

⁶ SOKA Domažlice. AM H. Týn, Liber memorabilium civitatis Tyn-Horssoviensis 1539–1768, fol. 15 b, srov. též WINTER, Zikmund. *Řemeslnictvo a živnosti XVI. věku v Čechách*. Praha, 1909, s. 462.

⁷ SOKA Domažlice. AM H. Týn, Liber memorabilium civitatis Tyn-Horssoviensis 1539–1768, fol. 14 a.

⁸ FRIDRICH, Jan. *Město Horšovský Týn od poloviny 16. století do bitvy bělohorské : poměry právní a správní, hospodářské, sociální a poddanské, národnostní a náboženské*. *Minulostí západočeského kraje XIII*, Plzeň : Západočeské nakladatelství, 1976. s. 121.

⁹ FRIDRICH, Jan. *Velkostatek Horšovský Týn a Čechovice v letech 1539–1621 : poměry majetkové, hospodářské, poddanské a národnostní*. *Minulostí západočeského kraje IX*. Plzeň : Západočeské nakladatelství 1972, s. 145.

¹⁰ SOKA Domažlice. AM H. Týn, udílení mistrovského práva Josefu Walterovi ze Stoda, 1830, sig. 9, i. č. 479, č. kart. 24.

¹¹ SOKA Domažlice. AM H. Týn, záležitosti cechů, sign. 10/2 9, i. č. 480, č. kart. 26.

¹² SOKA Domažlice. AM H. Týn, záležitosti cechů, sign. 11/2, i. č. 656, č. kart. 214.

¹³ SOKA Domažlice. AM H. Týn, záležitosti cechů, sign. 11/2/27, i. č. 642, č. kart. 198.

¹⁴ K volbám cechovních starších viz AM H. Týn, volby cechovních starších v letech 1806, 1810, 1813, sign. 10/1/1, i. č. 480, č. kart. 26, přísahy cechovních starších 1787, 1791–1794, sign. 10/1, i. č. 480, č. kart. 26.

předčítána na cechovních schůzích konaných zpravidla 3–4 krát ročně. Povinností členů cechu bylo tyto schůze navštěvovat, platit pravidelné příspěvky a vůbec se řídit cechovními statuty. Dozorem nad cechy byli pověřeni cechovní inspektoři, jejichž funkce dozoru nad činností cechů byla zřízena v roce 1731 Generálním cechovním patentem pro české země. Cechovní inspektoři bývali spolu s cechovními písaři přítomni cechovním schůzím.

Všeobecná konzervativnost cechovní organizace zabraňovala rozvoji řemesel a výroby, a proto se kontroly řemesel ujal stát. V Generálních cechovních artikulech pro cechovní pořádky dědičných zemí českých ze dne 5. ledna 1739 bylo ukotveno sjednocení cechovních předpisů, zejména v oblasti vzdělávání řemeslnického dorostu, mzdových poměrů a získávání mistrovského práva. Generální cechovní patenty vydané Karlem VI. v roce 1731 a 1739 zásadně oklestily práva cechů, které se v podstatě od 16. století přestaly vyvíjet.

Všechny cechy měly ukončit svoji činnost k 1. květnu 1860, kdy vstoupil v platnost císařský patent č. 227 ř. z., Živnostenský řád z 20. prosince 1859. Členové cechů se obvykle přeskupili do tzv. odborných společenstev.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Ve spisu o fondu ani v přírůstkové knize se nenachází žádný záznam o předání archiválií uvedeného cechu do SOkA Domažlice. Podle předchozích signatur listin (L1–L4) a výučního listu (C2) lze usuzovat, že uvedené archiválie byly kdysi pořádné v rámci pergamenových listin města Horšovský Týn a s těmi předány z horšovskotýnského muzea Okresnímu archivu v Horšovském Týně v roce 1954.

O uložení dokumentů před jejich převzetím do archivu nic určitého nevíme, můžeme se domnívat, že po dobu existence cechů byly uloženy v cechovní pokladnici, kterou spravovali cechovní starší, do jejichž domu se pokladna po jejich zvolení obvykle stěhovala.

Vzhledem k množství dochovaného archivního materiálu lze předpokládat ztráty dokumentů před jejich uložením v archivu. Na archiváliích jsou evidentní ztráty pečeti (L3 a C1).

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Archivní fond Cech kovářů, kolářů a bednářů Horšovský Týn nebyl ve Státním okresním archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně dosud zpracováván. Současná inventarizace byla provedena v souvislosti s revizí cechovních listin.

Inventarizovaný archivní fond se dosud nazýval Cech kovářů, kolářů, zámečnicků, nožířů, mečířů, bečvářů Horšovský Týn. Po inventarizaci bude jeho název upraven na Cech kovářů, kolářů a bednářů Horšovský Týn, neboť původní název archivního fondu zachycoval pojmenování cechu v 16. a 17. století, kdy členy cechu byli rovněž řemeslníci jmenovaných oborů. Po přistoupení těchto řemeslníků k jinému cechu se název cechu, jeho archiválie jsou předmětem inventarizace, zkrátil na cech kovářů, kolářů a bednářů.

Archivní fond Cech kovářů, kolářů a bednářů Horšovský Týn obsahuje archiválie z let 1541–1828. Archivní fond se dochoval pouze torzovitě a obsahuje čtyři listiny, jeden karton, dva fascikly a jedno pečtidlo. Oproti stavu archivního fondu před inventarizací, tj. tři pergamenové listiny a jedno pečtidlo, přibýly evidenční jednotky a zároveň se rozšířil rozsah archivního fondu. Při inventarizaci archivních fondů cechů a při revizi cechovních listin byl nalezen zlomek spisů (osobní doklady členů cechu z let 1678, 1758–1761, 1828), jedna

pergamenová listina z roku 1622 (L4) a jeden výuční list z roku 1690 vyhotovený na pergamenu (C1). Zápis o nálezu byl založen do spisu o fondu pod čj. SOAP/010 – 0810/2011, ze dne 18. listopadu 2011.

Protokolem o zrušení archivního fondu Cech bednářů Horšovský Týn (EL NAD 1511), čj. SOAP/010-0805/2011, ze dne 18. listopadu 2011, byly archiválie rušeného archivního fondu včleněny do inventarizovaného archivního fondu. Bednáři, potažmo bečváři, se v Horšovském Týně neorganizovali v samostatném cechu, ale byli sdruženi s řemeslníky několika dalších oborů ve společném cechu kovářů, kolářů, zámečnicků, nožířů, mečířů a bečvářů, později kovářů, kolářů a bednářů. Přeražen byl jeden pergamenový výuční list z roku 1755 (C2). Tento výuční list byl jako evidenční jednotka původně zařazen mezi listiny po roce 1526. Coby písemnost zachycující méně významný akt však nemá podle Přílohy č. 1 k vyhlášce č. 645/2004 Sb. charakter evidenční jednotky: listiny po roce 1526, ale jedná se o součást spisů, uloženou v tomto případě v jednom fasciklu.

Obdobně je zaevidován výuční list (C1), který byl uložen u ostatních listin tohoto archivního fondu. Ve fasciklech jsou tedy po restaurování jednotlivě adjustovány:

1) výuční list Martina Zahrádky, vydaný 26. května 1690 v Roudnici nad Labem, orig. perg., 47,5 x 37,5 cm, česky, přitištěná pečeť vydavatele se nedochovala (C1),

2) výuční list Johanna Kaigla, vydaný 21. června 1755 v Chebu, orig. perg., 59 x 53,5 cm, německy. Předchozí signatura: A II 4 (C2).

Všechny listiny archivního fondu představují statuta cechu nebo jejich potvrzení. Spisy tvoří osobní doklady členů cechu, kterými jsou výuční listy. Výuční listy obdrželi učni, které mistr prohlásil za vyučené. Po přezkoumání průběhu učení staršími cechu, popř. přijetí mezi tovaryše, byl vyhotoven výuční list, na němž starší cechu potvrdili svými podpisy a přitištěním cechovní pečeti, že jmenovaný se řádně vyučil. Výuční listy nebyly předávány tovaryšům do vlastních rukou, ale podle druhého článku generálního cechovního řádu z roku 1731 byly originály výučních listů ponechávány v pokladnici cechu, u jehož mistra byl tovaryš vyučen, až do té doby, než se tovaryš někde ucházel o získání mistrovského práva. Dalšími zachovanými osobními doklady jsou osvědčující listy (atesty), na nichž cechovní starší osvědčují tovaryšům, že se při jejich cechu vyučili. Takový osvědčující list, zavedený generálním cechovním řádem z roku 1731, si měl každý tovaryš opatřit před odchodem na zkušenu neboli vandr.

Listiny byly zařazeny podle zákona č. 499/2004 Sb. do I. kategorie, ostatní archiválie do II. kategorie. Jazykem archiválií je čeština a němčina. Všechny archiválie jsou v dobrém fyzickém stavu a nevyžadují konzervátorský zásah.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Archiválie horšovskotýnského cechu kovářů, kolářů a bednářů se ve Státním okresním archivu Domažlice dochovaly jen ve zlomku bývalé cechovní agendy, přesto poskytují cenné informace o provozování uvedených řemesel v Horšovském Týně. Statuta cechu zachovaná na pergamenové listině tradičně dokládají dobové zvyklosti a fungování cechu. Artikule uvádějí a pojmenovávají rovněž výrobky zhotovované cechovními řemeslníky, naznačují technologické postupy a obyčeje při nákupu surovin a při výrobě, dále stanovují povinné taxy členů cechu, popř. částky za pokuty udílené v případě spáchání prohřešků proti cechovním regulím. Ustanovení cechovního řádu prozrazují úzy přijímání za člena cechu, proces

vzdělávání řemeslnické mládeže i povinnou účast na pohřbech členů cechu apod. Další pergamenové listiny dokládají zvyklosti potvrzování privilegií (L2, L3). V neposlední řadě zajímavou písemnost zastupuje listina z roku 1664 (L4), která je překladem statut z roku 1541 do němčiny a dokumentuje rovněž postupující poněmčování Horšovského Týna.

Podoba pečetidla (T1) sice neurčuje přímo příslušnost horšovskotýnskému cechu kovářů, kolářů a bednářů, ale typář byl vždy evidován a ukládán společně s ostatními archiváliemi cechu. Z pozdější doby se dochoval otisk dalšího pečetidla.¹⁵ Jedná se o okrouhlou pečeť o průměru 4 cm, v pečetním poli štít ozdobený rozvilinami dělený na tři části: v pravém horním poli se nachází kladivo a podkova, v levém horním poli kolo a kramle, uprostřed třetího dolního pole sud, vlevo pravděpodobně útočník a vpravo snad palice k pobíjení obručí,¹⁶ opis je od pečetního pole oddělen linkou a provazcem: *EIN•ERB:HANDW:D:SCHMID:WAGN:V:BIND:DER:ST[ADT] TEINITZ 1678.

K hlubšímu poznání dějin horšovskotýnskému cechu kovářů, kolářů a bednářů bude třeba využít i archiválií uložených v dalších archivních fondech, např. Archiv města Horšovský Týn (SOkA Domažlice) nebo Velkostatek Horšovský Týn (Státní oblastní archiv v Plzni).

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Ve Státním okresním archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně archivní fond Cech kovářů, kolářů a bednářů Horšovský Týn uspořádala a archivní pomůcku zpracovala Radka Kinkorová.

V Horšovském Týně dne 27. června 2012

Radka Kinkorová

¹⁵ SOkA Domažlice. AM H.Týn, udělování mistrovských a výučních listů, Josef Walter ze Stoda, 1830, i. č. 479, č. k. 24.

¹⁶ Srov. HUSA, Václav – PETRÁŇ, Josef – ŠUBRTOVÁ, Alena. *Homo faber : pracovní motivy ve starých vyobrazeních*. Praha : Academia, 1967, obr. 84.

Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

Státní okresní archiv (dále SOkA) Domažlice. Archiv města Horšovský Týn (dále AM H. Týn), Liber memorabilium civitatis Tyn – Horssoviensis (1539)1555–1768, i. č. 45, K 10.

SOkA Domažlice. AM H. Týn, udělování mistrovských a výučních listů, i. č. 479, č. kart. 24.

SOkA Domažlice. AM H. Týn, záležitosti cechů, i. č. 480, č. kart. 26.

SOkA Domažlice. AM H. Týn, cechovní účty, i. č. 586, č. kart. 164.

SOkA Domažlice. AM H. Týn, záležitosti cechů, i. č. 642, č. kart. 198.

SOkA Domažlice. AM H. Týn, záležitosti cechů, i. č. 656, č. kart. 214.

Literatura

FRIDRICH, Jan. Velkostatek Horšovský Týn a Čečovice v letech 1539–1621 : poměry majetkové, hospodářské, poddanské a národnostní. *Minulostí západočeského kraje IX*. Plzeň : Západočeské nakladatelství, 1972, s. 139–159.

FRIDRICH, Jan. Město Horšovský Týn od poloviny 16. století do bitvy bělohorské : poměry právní a správní, hospodářské, sociální a poddanské, národnostní a náboženské. *Minulostí západočeského kraje XIII*, Plzeň : Západočeské nakladatelství, 1976, s. 121.

HUSA, Václav – PETRÁŇ, Josef – ŠUBRTOVÁ, Alena. *Homo faber : pracovní motivy ve starých vyobrazeních*. Praha : Academia, 1967.

JANÁČEK, Josef. *Přehled vývoje řemeslné výroby v českých zemích za feudalismu*. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1963.

JANOTKA, Miroslav - LINHART, Karel. *Řemesla našich předků*. Praha : Nakladatelství Svoboda, 1987.

JÁSEK, Jaroslav. Bečváři nebo bednáři. *Heraldická ročenka 1994*, s. 111–116.

VOLF, Miroslav – HAAS, Antonín. *Archivní příručka : Sborník přednášek o archivní praxi*. Praha : Svoboda, 1948.

WINTER, Zikmund. *Řemeslnictvo a živnosti 16. věku v Čechách*. Praha, 1909.

WINTER, Zikmund. *Dějiny řemesel a obchodu v Čechách v XIV. a v XV. století*. Praha, 1906.

Inventární seznam

I. Listiny

1	1541, září 5.	L1
	<p>Cechmistři cechu řemesla kovářského, kolářského, zámečnického, nožířského a bečvářského ve Stříbře vydávají na žádost horšovskotýnského kovářského, kolářského, zámečnického, nožířského a bečvářského cechu opis svých artikulí. Ty obsahují zásady fungování cechu.</p> <p>Reverz
Poznámky o délce učení a o vyměřené taxě za vyučení.</p> <p><i>Orig. perg., 34 x 24,5, plika 3,3 cm, česky, 2 pečete přivěšené na pergamenovém proužku, jedna v dřevěné a druhá ve voskové misce. Předchozí signatura: A II 6.</i></p>	
2	1542, prosinec 30.	L2
	Jan mladší Popel z Lobkovic a na Horšovském Týně potvrzuje artikule cechu propůjčené mu stříbrským cechem dne 5. září 1541 a povoluje, že kováři, koláři, zámečníci, nožíři nebo mečíři a bečváři smějí být sdruženi ve společném cechu. <i>Orig. perg., 26,5 x 26,5, plika 2,2 cm, česky, pečeť vydavatele ve voskové misce přivěšena na pergamenovém proužku. Předchozí signatura: A II 7.</i>	
3	1590, červenec 29., Horšovský Týn	L3
	Vilém z Lobkovic, na Horšovském Týně a Čechovicích stvrzuje artikule horšovskotýnského cechu řemesla kovářského, kolářského, zámečnického, nožířského, mečířského, bečvářského, ostružnického a ručníkářského. <i>Orig. perg., 65,5 x 30, plika 8,5 cm, česky, pečeť vydavatele chybí. Předchozí signatura: A II 4.</i>	
4	1664	L4
	Z češtiny do němčiny přeložená listina z 6. října 1622, překlad z roku 1664. Purkmistr a rada města v ní potvrzují cechovní artikule ve znění z roku 1541. <i>Perg., 59 x 53,5 cm, německy, překlad. Předchozí signatura: A II 4.</i>	

II. Spisy

5	Osobní doklady členů cechu		
	Výuční list M. Zahrádky, vydaný 26. května 1690 v Roudnici nad Labem	1690	C1
	Výuční list J. Keigla, vydaný 21. červan 1755 v Chebu	1755	C2
	Další osobní doklady členů cechu (výuční listy)	1678,1758–1761,1828	N1

III. Typáře

6	Pečetidlo, mosazný kotouč o průměru 34 mm, železné rovné držadlo, celková výška 48 mm, v pečetním poli oválný štít, v patě štítu loukoťové kolo, nad ním podkova, kolem štítu rozviliny. Pečetní pole lemováno vavřínovým věncem. Opis majuskulou není od pečetního pole oddělen: S•D•E• H•D * • SMIT *V*WOGNER*[,] *IVS*IN*[,]	[1650] – [1750]	T1
---	---	-----------------	----

Název archivní pomůcky (archivního fondu):	Cech kovářů, kolářů a bednářů Horšovský Týn
Značka archivního fondu:	Cech kov., kol. a b. Horšovský Týn
Časový rozsah:	1541–1828
Počet evidenčních jednotek:	8 (4 listiny, 1 karton, 2 fascikly, 1 pečetidlo)
Počet inventárních jednotek:	6
Rozsah v bm:	0,13
Stav ke dni:	27. 6. 2012
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Radka Kinkorová
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Radka Kinkorová
Počet stran:	12
Počet exemplářů:	4
Pomůcku schválil:	Mgr. Radka Kinkorová dne 27. 6. 2012 čj. SOAP/010-0466/2012